



ה"ת 12488/12/19 - מרים דבאח, עלי דבאח נגד ימ"ר צפון

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 12488-12-19 דבאח ואח' נ' ימ"ר צפון
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
מבקשים
1. מרים דבאח
2. עלי דבאח
נגד
ימ"ר צפון
משיבה

החלטה

לפניי בקשה להשבת תפוס, בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיתוף) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי").

הרכב בו עסקין הנו רכב מ"ר 94-240-65, אשר נתפס בתאריך 20.11.19 בגדרי חקירת חשד לרצח ולשוד מזוין.

טיעוני הצדדים:

1. המבקשים, בני זוג, ביקשו להשיב להם את הרכב הנ"ל. נטען כי הרכב הנ"ל בחזקתם ובבעלותם, וכי הרכב נשדד מהמבקשת 1 בתאריך 20.11.19, עת נסעה לעבודתה במשרד החינוך בשעת בוקר. הוסבר כי המבקשת 1 יצאה מכפר דיר אל אסד דרך כביש פנימי במגד אל כרום כדי להגיע לצומת הראשית, ושם נשדד רכבה ע"י שלושה רעולי פנים. עוד הוסבר כי המבקשת 1 הודיע למשטרה והמשטרה הגיעה תוך שתי דקות והמשיכה במרדף אחר השודדים. כשעה לאחר מכן, מצאה המשטרה את הרכב כשהוא נטוש, והעבירה אותו לבדיקה.

נטען כי הירי בוצע בכפר בענה ולא בכפר מגד אל כרום בו בוצע השוד, כך שאין ראיה לכך שהרכב נשוא הבקשה הנו הרכב ממנו בוצע הרצח.

המבקשים טענו כי נמסר להם שהרכב יוחזר לאחר סיום הבדיקות, אך בימ"ר צפון הסבירו למבקשים שעדיף להם לפנות לבית המשפט כיון שזכות החשודים, ככל שיעצרו, לבדוק את הרכב. המבקשים תהו איך תחילה נטען שהבדיקות מתחייבות לשם איתור חשודים ומתגובה אחרונה מתברר שנעצרו ושחררו חשודים.

נטען כי נמסר ע"י הימ"ר שהם משאירים שחרור בתנאים לשיקול דעת בית המשפט.

המבקשים טענו כי היות שהבדיקות הסתיימו, המשטרה יכולה לשחרר את הרכב, ולו בתנאים, מבלי להמתין לאיתור חשודים, מה גם שעל קצב החקירה לקבוע את המשך החזקת הרכב למשפט הצפוי. עוד נטען כי המבקשת 1 עמוד 1

מתקשה וסובלת בנסיעות לעבודתה ללא הרכב.

2. המשיבה טענה כי ביום 20.11.19 נורו שני אנשים ונפצעו בדרגות פציעה שונות, אחד מהם נפטר בבית החולים, והרכב נשוא הבקשה שימוש את החשודים להגעה לזירת הרצח והמלטות ממנה. הוסבר כי הרכב נשוא הבקשה נשדד מהמבקשת 1 ע"י החשודים טרם אירוע הרצח.

נטען כי הרכב נשוא הבקשה משועבד לבנק (תגובה מיום 26.1.20) ורשום על שם נאסר בדראן ת"ז 042824607 ולא על שם המבקשים (תגובה מיום 8.12.19), משכך הוסבר כי יש לקבל מהמבקשים ראיה כי הרכב נרכש על ידם כדין.

בתגובתה מיום 8.12.19, הסבירה המשיבה כי ברכב בוצעו מספר בדיקות פורנזיות לצורך איסוף ראיות כנגד החשודים ובדיקת הרכב הסתיימה. עם זאת, בתגובה מיום 13.3.20 נטען כי הפרקליטות ביקשה לבצע בדיקה נוספת ובתגובה מיום 16.3.20 נטען כי "הרכב נדגם פעם נוספת", החשודים שהו במעצר 35 ימים ושחררו לחלופת מעצר, כאשר אין צפי לסיום החקירה.

בתגובה מיום 8.12.19 טענה המשיבה כי ככל שיוחזר הרכב לידי המבקשים לא יוכלו החשודים בבוא העת לבצע בו בדיקות מטעמם.

בתגובה מיום 26.1.20 טענה כי כיון שמדובר בחפץ שעשוי להיות מוגש כראיה בתיק, קיימת אפשרות שהחזרתו לבעליו תפגע ב"הליך תקין במסגרת שרשרת המוצג והגשת הרכב כראיה בתיק, כמו כן תפגע היכולת במידה ויוחלט מהצד של החשודים לבדיקה חוזרת".

באותה תגובה עתרה המשיבה להצבת תנאים שימנעו פגיעה בהליך התקין.

רקע:

3. בהחלטתי מיום 19.12.19 קבעתי כי קיים חשד סביר לכך שהרכב נשוא הבקשה מעורב בביצוע עבירות של רצח ושווד מזוין, ולכן בדין נתפס ע"י המשיבה. בהחלטה התבררה זכות המבקשים ברכב, בהתבסס על זכרון דברים שצורף לבקשה, והובהר כי מדובר ברכב שבצדו עיקול. כעולה מן ההחלטה, הרכב משמש ראיה חיונית לאיתור החשודים ולקידום החקירה, מן הרכב נלקחו דגימות שנשלחו לבדיקות מעבדה, אך טרם התקבלו תוצאות, ובשלב זה של החקירה בצדק ממשיכה המשיבה להחזיק ברכב כראיה. צוין כי באיזון בין האינטרס הציבורי שבגילוי האמת וחשיפת מבצעי העבירות, לבין זכותם הקניינית של המבקשים, בחלוף כחודש ממועד התפיסה, גובר האינטרס הציבורי ויש לאפשר למשיבה למצות את חקירתה בנוגע לרכב נשוא הבקשה. בשל האמור, דחיתי את הבקשה להשבת הרכב, הוריתי למעבדות מז"פ לקדם את הבדיקות הקשורות בו ונתתי בידי המבקשים אפשרות להגיש בקשה נוספת בתוך 30 ימים.

4. בהחלטה מיום 10.2.20 נבחנה טענת המבקשים כי הרכב דנן אינו קשור לאירוע הרצח ונקבע כי נכון לאותה עת קיימות "ראיות לכאורה" לכך שהרכב נשוא הבקשה היה מעורב בירי שהוביל למות אדם ומשכך נתפס כדין



ומוחזק כדין בהיותו ראיה במשפט צפוי. עוד נקבע כי השבת הרכב לבעליו, עלולה להביא להשחתת הממצאים המפלילים שנמצאו בו. לאחר שהונחה בפניי תכנית עבודה של היחידה החוקרת, התברר כי קצב החקירה אינו מספק, ולכן הובהר כי קצב החקירה יהווה מעתה שיקול בעת קביעת משך החזקת הרכב דנן בידי המשטרה.

דין והכרעה:

5. על פי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

על פי סעיף 33 לפקודת סדר הדין הפלילי, משנתפס חפץ כאמור בסעיף 32, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.

על פי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי, רשאי בית המשפט לצוות כי התפוס ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת.

6. בהתאם להלכה הפסוקה, בבוא בית המשפט לדון בבקשה להשבת התפוס, על פי סעיף 34 לפסד"פ, על בית המשפט לערוך איזון בין האינטרס הציבורי וקיום תכליות הפקודה בתפיסת התפוס ובהמשך החזקתו, לבין זכות הקניין של המבקשים המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

על בית המשפט לבחון אם הפגיעה בזכות הקניין נעשתה לתכלית ראויה, אם המשך החזקת החפץ בידי המשטרה הנו מידתי ואינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש, והאם ניתן להשיג את תכלית התפיסה באמצעות חלופת תפיסה שפגיעתה במבקשים מינימאלית (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1792/99 **גאלי נ' מדינת ישראל**; בש"פ 7715/97 **חג' נ' מדינת ישראל**).

7. כעולה מהחלטותי מיום 19.12.19 ומיום 10.2.20, שניתנו לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בתיק החקירה, קיימת תשתית ראייתית לכאורית המצביעה על מעורבות הרכב נשוא הבקשה באירוע ירי, שהוביל לתוצאות קשות, לרבות מות אדם.

משכך, הנני קובעת כי הרכב נתפס כדין, בהתאם להוראת סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969.

8. אין מחלוקת כי הרכב נשדד מן המבקשת 1 ביום 20.11.19.



9. בהחלטה קודמת נתבררה טענת הבעלות ברכב, לאחר שהוגש כראיה זכרון דברים המשקף את זכות המבקשת 1 ברכב. הצדדים הסבירו כי על הרכב מוטל עיקול.

10. כפי שהוסבר, המבקשים דורשים את הרכב בין השאר על מנת להקל על המבקשת 1 להגיע למקום עבודתה, וטוענים כי בדיקת הרכב ע"י המשיבה הסתיימה וכי קצב החקירה אינו מספק. המשיבה, מצדה, ציינה את עילות התפיסה והחזקת הרכב, שעה שהרכב משמש כראיה בחקירת רצח, החקירה טרם הסתיימה והשבתו תמנע מן החשודים את האפשרות לבדקו בעתיד.

11. הנה כי כן, למבקשים זכות קניינית ברכב הנדון, והעילה להמשך החזקת הרכב ברשות המשיבה נובע מן האפשרות שימש כראיה במשפט.

12. בישיבת יום 10.2.20 עיינתי בתוכנית העבודה של המשיבה. התרשמתי כי מדובר בחקירה המתנהלת בקצב איטי, הפרקליטות מעורבת, אך לפי עדכון מיום 16.3.20 מטעם המשיבה, החשודים שוחררו בתנאים מגבילים ואין עדיין צפי לסיום החקירה.

13. אין מחלוקת כי הרכב נשוא הבקשה כבר נדגם ובוצעו בו בדיקות הן לפי שיקול דעת היחידה החוקרת והן לפי דרישת הפרקליטות.

14. מצד אחד, הנני רואה לנגד עיני את הפגיעה בזכותם הקניינית של המבקשים, קורבנות אירוע שוד, עקב תפיסת הרכב והחזקתו בחזקת המשיבה לאורך זמן ניכר. מצד שני, הנני ערה לעילת התפיסה הנעוצה בהיות הרכב ראיה במשפט צפוי, כאשר ככל שיוגש כתב אישום כנגד החשודים ששוחררו או אחרים אפשר שתתבקש בדיקה מטעמם לרכב, אשר שימש אמצעי לביצוע עבירות שוד ורצח.

15. באיזון בין השיקולים שפורטו בהחלטה זו, **הנני דוחה בשלב זה את הבקשה להחזרת התפוס**, על מנת לתת בידי המדינה אפשרות נוספת ואחרונה לסיים את החקירה, לצלם את הרכב, לאגור ממצאי בדיקותיו ולהגיע להכרעה בשאלה אם יוגש כתב אישום, תוך הפניית חשוד/נאשם לזכותו לבדוק את הרכב.

יחד עם זאת, נוכח הפגיעה בזכויות המבקשת, שהנה נפגעת עבירה בפרשה זו, **הנני מורה כי ככל שלא יוגש כתב אישום עד ליום 19.4.20, הרכב יוחזר למבקשת 1** בתנאים המגבילים הבאים:

א. הנני אוסרת ביצוע דיספוזיציה ברכב במשך 30 ימים שמנינם מיום 19.4.20.

ב. המבקשת 1 תחתום על ערבות עצמית ע"ס 2,000 ₪ להבטחת האמור.

נוכח טענת הצדדים כי הרכב מעוקל, שמורה לצד ג' הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר בהחלטה זו.



המזכירות תמציא החלטתי לצדדים ותערוך רישום בתיק אודות מועד קבלת המסמך אצל המשיבה.

ניתנה היום, כ"ט אדר תש"פ, 25 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.